

Comunicació

I tu qui ets?... Què hi fas, aquí?

Reflexions i propostes per a l'acollida de les persones neòfites a l'administració pública (I)

L'arribada d'un nou treballador o treballadora constitueix un fet habitual a les diverses entitats i serveis de l'administració pública. Els motius pels quals hi accedeix, el procediment d'accés, la condició, la categoria professional, les expectatives i els coneixements previs sobre la feina a fer i sobre el lloc de treball són diversos en cada cas. Si més no, sembla convenient evitar que es produeixin situacions com ara aquesta:

La Maria i la Carme fa temps que treballen a la unitat d'obres d'una corporació local. Aquest matí, quan han arribat a l'oficina, hi han trobat un noi jove que no coneixien. Estava assegut a la taula del registre i puntejava una llista d'adreces. Quan les ha vistes, els ha adreçat una salutació de cortesia i ha continuat amb la vista posada al paper. Les dues companyes s'han sorprès i han fet un comentari en veu baixa. Ha passat l'estona i la situació s'ha anat repetint... La

gent es preguntava què hi feia aquella persona allà, per què hi era, qui li havia indicat el que havia de fer. La incertesa anava augmentant. No hi havia ningú que estigués per la feina; el nouvingut era el centre d'atenció. Al capdavall, la Carme s'hi ha

atansat i, amb la complicitat i la mirada furtiva dels companys, li ha preguntat:

—I tu qui ets?... Què hi fas, aquí?

La situació il·lustra la conveniència de posar atenció en el procés d'acollida dels nous companys que arriben a l'administració pública. I per què s'ha de fer? Fonamentalment, són tres els arguments que ens demostren la necessitat de fer-ho: a) afavorir el funcionament de la unitat delimitant les característiques de la feina a fer, el procediment a seguir, la lògica interna, la coordinació i les relacions amb els companys, etc.; b) ajudar el neòfit en el seu procés d'adaptació a un entorn que li és desconegut, a establir relacions amb els qui seran els seus companys, a superar les incerteses i temors inherents a qualsevol procés de canvi i, c) transmetre el conjunt de principis i valors que hi ha a la base de la unitat orgànica: el servei que es proposa fer, la missió que li dona sentit, posant èmfasi en l'aportació que hi fa cadascuna de les persones o unitats que participen en el projecte.

Més enllà de prendre consciència de la importància del bon acolliment dels nous professionals, convé fixar-se en la posada en pràctica. Es tracta de delimitar què podem fer per dur-la a terme d'una manera eficaç i, sobretot, com podem fer-ho. En parlarem als propers articles.

Joan Teixidó Saballs
www.joanteixido.org

A www.joanteixido.org/cat/acollida.php hi trobareu un recull de textos i materials que pretenen orientar i ajudar els responsables de l'acollida a organitzar-la i a dur-la a terme.

L'acolliment del professorat de nova incorporació

Joan Teixidó Saballs, professor de la Universitat de Girona i director del Grup de Recerca en Organització de Centres (GROC), acaba de publicar *La acogida del profesorado de nueva incorporación* (Graó), un llibre on fa una proposta

de les accions que cal dur a terme, els continguts que cal tractar i l'organització interna de què cal dotar el procés d'acolliment. Teixidó també és autor dels textos *La sisena hora a primària* i *Competències professionals per a la direcció de centres educatius*.

